

18. oktober 2021

Tale til samrådsspm. B om ny dansk idrætsstrategi

Tak for ordet og tak for samrådsspørgsmålet.

Jeg vil godt starte med at understrege, at jeg synes, at debatten om "sportswashing" og en national idrætsstrategi er enormt vigtig. Det samme gælder naturligvis kampen for ordentlige arbejdstagerforhold og menneskerettigheder.

Jeg vil derfor også gerne takke spørgerne for at rejse debatten, for jeg er helt enig i, at kampen mod "sportswashing" er en kamp, der er værd at kæmpe.

Idrætten beriger os hele tiden med lysende eksempler på fællesskaber. På en samlende kraft.

Vi så under EM-slutrunden i herrefodbold, hvordan landsholdets fællesskab inspirerede mennesker i hele Danmark.

Vi så dem slå ring om Christian Eriksen, vi så dem tage hånd om hinanden i den svære stund, og vi så dem rejse sig igen med imponerende fodboldspil.

Og det er præcis dét idrætten kan: samle os, skabe stærke fællesskaber og bygge bro mellem forskelligheder.

Derfor er det umådeligt trist, når idrættens ånd misbruges af tvivlsomme regimer til at forbedre eget omdømme og til at dække over uhyrligheder som fx brud på arbejdstager- og menneskerettigheder.

Det gælder ikke mindst VM i Qatar næste år. Tildelingsprocessen var ikke gennemsigtig og demokratisk. Værtslandet havde ikke

faciliteterne – og har i øvrigt ikke klimaet til at afholde et fodbold-VM, som jo traditionelt afholdes om sommeren. Samtidig har blandt andet Amnesty International og andre klart afdækket, at landet har et problematisk forhold til menneskerettigheder.

Det er således regeringens klare opfattelse, at placeringen af slutrunden i Qatar var en fejl.

Vi må modarbejde, at tvivlsomme regimer lykkes med at bruge store idrætsbegivenheder til at dække over uhyrligheder. Vi må derfor arbejde for, at den opmærksomhed, der følger med store idrætsbegivenheder, i stedet udstiller de problematiske forhold i de respektive værtslande.

De problematiske forhold – i Qatar, Aserbajdsjan mm. – er spørgerne med til at udstille ved at tage initiativ til den vigtige debat, som vi har her i dag, og som allerede er i fuld gang i offentligheden. Tak for at medvirke til det.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen er helt på linje med spørgerne, når det kommer til vigtigheden af at modarbejde "sportswashing", som er et stort problem. Men det er desværre et problem, hvor der ikke findes en let løsning.

Spørgerne spørger til en national idrætsstrategi som et redskab for idrætten til at modvirke og håndtere forsøg på "sportswashing", og om regeringen vil tage initiativ til en sådan strategi.

Tildelingen af internationale idrætsbegivenheder sker i internationale idrætsforbund, hvor Danmarks Idrætsforbund (DIF) og de danske specialforbund repræsenterer Danmark. Det er også disse danske idrætsorganisationer, der arbejder for at danske atleter kvalificerer sig til turneringer og træffer beslutninger om sportslig deltagelse.

Det er derfor naturligt, at det er idrætssektoren selv, der tager initiativ til en national idrætsstrategi, der samler de centrale aktører på området.

Hvis vi fra politisk side tager initiativ til og fører pennen for en idrætsstrategi, så begynder vi at pille ved nogle af de grundlæggende demokratiske strukturer i vores idrætssektor.

Vores idrætsorganisationer bygger nemlig på et stærkt medlemsdemokrati, der gør egne etiske og sportslige overvejelser og helt sikkert gør sit for at trække beslutningsprocesserne i de internationale idrætsforbund i en positiv retning.

I regeringen har vi stor tillid til vores idrætsorganisationers arbejde i denne sammenhæng, og vi mener derfor ikke, at det er regeringen, der bør tage initiativ til en national idrætsstrategi. Det handler i høj grad om at påvirke beslutningerne der, hvor de træffes.

Politisk vil vi selvfølgelig også gerne bidrage til et evt. arbejde med en national idrætsstrategi, hvis det vurderes relevant.

Jeg mener dog, at det er vigtigt at understrege, at der er ikke nogen nem og hurtig løsning. Vi løser ikke problemet blot ved at sætte ord på papir.

Vi er godt klar over, at de danske idrætsorganisationer kæmper en stor og til tider hård kamp for at reformere de internationale idrætsforbund, hvor beslutninger om blandt andet værtskaber tages.

Det er nemlig desværre ikke alle landes idrætsorganisationer, der har et så forbilledligt værdisæt, som de danske idrætsorganisationer. Flere lande lader sig ikke lede af værdier, der afspejler demokrati, åbenhed, ordentlighed og fokus på menneskerettigheder.

Regeringen bakker op om de danske idrætsorganisationers utrættelige arbejde med at reformere de internationale idrætsforbund. Og regeringen vil meget gerne hjælpe med at lægge et pres på de internationale idrætsforbund, så deres beslutningsprocesser bliver mere gennemsigtige og demokratiske.

Før sommerferien tog min forgænger derfor initiativ til et møde med de øvrige nordiske kultur- og idrætsministre, hvor de udvekslede

overvejelser om VM i Qatar og om gennemsigtighed og demokratiske processer i de internationale idrætsforbund.

På mødet blev det også – på regeringens initiativ – drøftet, at de nordiske lande bør udarbejde en fælleserklæring, der skal lægge øget pres på de internationale idrætsforbund, så de i højere grad arbejder frem mod en reformering af beslutningsprocesserne.

Dette arbejde er vi i Kulturministeriet i fuld gang med – i tæt og godt samarbejde med de øvrige nordiske lande. Det er tanken, at vi vil inddrage flere europæiske lande i dette samarbejde i forbindelse med EU-Rådsmødet for sportsministre senere på året, så vi taler med en endnu større stemme.

For at opsummere vil jeg gerne gentage, at jeg er helt enig med spørgerne om, at "sportswashing" er et problem, vi skal modarbejde. Det oplever jeg, at vores idrætsorganisationer gør på forbilledlig vis. Det skal vi selvfølgelig også gøre fra politisk side.

Vi vil meget gerne bakke op og bidrage til det store arbejde, der allerede foregår på dette område inden for den danske idrætssektor.

Tak for ordet og endnu engang tak for spørgsmålet.